

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év október hó 11. és 2011. év november hó 8. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és 2011. év november hó 8. napján kihirdette a következő

**ítéletet:**

A nyereségvágyból, több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év március hó 28. napján kelt 7.B.235/2010/103. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott nyereségvágyból és több emberen elkövetette emberölés bűntettének kísérleteként értékelt cselekményét /Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és f) pontja / (3., 8. és 9. tényállási pont)

- emberölés bűntette kísérletének /Btk.166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont/ (8. tényállási pont),
- további 2 rb. rablás bűntettének /Btk. 321. § (1) bekezdés/ (3. és 9. tényállási pont),
- 1 rb. testi sértés bűntettének /Btk. 170. § (1) és (6) bekezdés I. fordulat/ (3. tényállási pont), valamint
- testi sértés bűntette kísérletének /Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés/ (9. tényállási pont) minősíti.

Az ítélet próbára bocsátással kapcsolatos rendelkezését akként változtatja meg, hogy a Békéscsabai Városi Bíróság 10.B.4/2010/8. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését helyezi hatályon kívül és a lopás vétségének kísérlete /Btk.316. § (1) bekezdés (2) bekezdés II. fordulat d) és f) pont/ miatti eljárást megszünteti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 16 /tizenhat/ év fegyházbüntetésre *enyhíti*.

A polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezést annyiban pontosítja, hogy a vádlottnak a magánfelek javára megítélt kártérítést az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 (tizenöt) napon belül kell megfizetnie.

A vádlott születési helyét pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 140.384(száznegyvenezer-háromszáznyolcvannégy) Ft. bünygyi költséget az Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### Indokolás:

A Fővárosi Bíróság a 2011. év március hó 28. napján kihirdetett 7.B.235/2010/103. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 9 rb. rablás bűntettében /Btk. 321.§ (1) bekezdés/ (1., 2., 4.,5., 6., 7., 10., 12., 13. tényállási pontok), 2 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérletében /Btk. 313/C. § (1) bekezdés b/ pont és (2) bekezdés b/ pont/ (1., 7. tényállási pontok), nyereségvágyból és több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérletében /Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ és f/ pontjai/ (3., 8., 9. tényállási pontok), rablás bűntettének kísérletében /Btk. 321. § (1) bekezdés és (3) bekezdés b/ pont/ (11. tényállási pont), 2 rb. testi sértés bűntettében, melyekből 1 rb. bűncselekmény kísérleti szakban maradt /Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés (10., 11. tényállási pontok), készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűntettének kísérletében /Btk. 313/C. § (1) bekezdés b/ pont és (3) bekezdés b/ pont/ (6. tényállási pont), és 13 rb. közokirattal visszaélés vétségében /Btk. 277. § (1) bekezdés / (8., 9., 10. tényállási pontok), ezért őt halmazati büntetésül 20 évi fegyházbüntetésre és 10 évre a Magyar Köztársaság területéről történő kiutasításra ítélte.

A Békéscsabai Városi Bíróság 10.B.4/2010/8. számú jogerős - próbára bocsátást kimondó - ítéletét hatályon kívül helyezte és az abban alkalmazott próbára bocsátást megszüntette.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

Kötelezte a vádlottat, hogy magánfél 1-nek kártérítés címén 30.000 Ft-ot, valamint ezen összegnek a 2009. év február hó 13. napjától esedékes törvényes kamatait fizesse meg.

Kötelezte továbbá, hogy magánfél 2-nek kártérítés címén 16.000 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2009. év február hó 16. napjától esedékes törvényes kamatait fizesse meg.

Kötelezte, hogy magánfél 3-nek kártérítés címén 40.000 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2009. év február hó 20. napjától esedékes törvényes kamatait fizesse meg.

Kötelezte a vádlottat, hogy a fent megjelölt összegek után a Magyar Államnak 10-10 ezer Ft illetéket fizessen meg külön felhívásra.

Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azok közül az 1-33., 35-36., és 38-49. tételszám alatti bűnjeleket jogos tulajdonosaiknak rendelte kiadni, míg az 1-16. tételszám alatti bűnjeleket az iratok mellékleteként rendelte kezelni, a 23-26., 28., 30., 31., 33., 35., 43., 45-49. tételszám alatti bűnjelek megsemmisítését rendelte el, a 34. tételszám alatti vascsövet, valamint a 37. tételszám alatti bicskát elkobozni rendelte.

Kötelezte a vádlottat, hogy az eljárás során 1.989.021 Ft bűnügyi költségből 971.356 Ft bűnügyi költséget az Államnak fizessen meg, míg az ezt meghaladóan felmerült 1.017.665 Ft bűnügyi költség tekintetében akként rendelkezett, hogy azt az Állam viseli.

Az ekként kihirdetett ítélet ellen az ügyész súlyosítás érdekében, életfogytig tartó szabadságvesztés érdekében jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.285/2011/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést más okból is fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak. Átiratában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat - egy kivétellel - megtartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének mind a személyi részt, mind a történeti tényállásokat tekintve eleget tett, az annak megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, a releváns iratokat tárgyalás anyagává tette. A sértettek sérüléseire vonatkozóan, valamint a vádlott elmeállapotával kapcsolatban további szakértői véleményeket szerzett be, az igazságügyi orvosszakértőket tárgyaláson is meghallgatta. Eljárási szabályt sértett azonban akkor, amikor dr. Törő Klára, illetve dr. Horváth György igazságügyi orvosszakértőket, a 2009. év október hó 1. napjától hatályon kívül helyezett Be. 110. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően figyelmeztette /89. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 16. oldal, 98. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal/ és nem tisztázta, hogy a szakértőkkel szemben nem áll-e fenn kizáró ok, illetőleg nem figyelmeztette őket a hamis szakvéleményadás törvényi

következményeire. Ezen hiányosság kiküszöbölése érdekében indítványozta tárgyalás tartását, és ennek keretében a szakértők ismételt meghallgatását és a hatályon eljárás törvénynek megfelelő figyelmeztetését.

Az átiratban foglaltak szerint a mérlegeléssel megállapított tényállások egyebekben megalapozottak, a Fővárosi Bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve megfelelő érvekkel számot adott arról, hogy az egyes tényállási pontokat miért a sértettek, illetőleg a történeteket észlelő tanúk vallomására és az egyéb bizonyítékokra alapította, és ezek tükrében a vádlottnak a tárgyaláson előterjesztett védekezését miért nem tartotta elfogadhatónak. Okszerűen következtetett a tényállások alapján a vádlott bűnösségére és valamennyi vádpont tekintetében a törvénynek megfelelően minősítette a vádlott cselekményeit.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a Fővárosi Bíróság teljeskörűen számbavette, azonban azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte. Nem vette ugyanis figyelembe, hogy a morális értékekkel nem rendelkező vádlott - akit én-központúság jellemez - gyakorlatilag bűnöző életmódra rendezkedett be. Nála fizikailag gyengébb, alkalmanként idős sértettek megtámadása révén, erkölcsileg nem méltányolható tevékenységhez - játékgépeken való szórakozáshoz - akart pénzhez jutni. Elvetemültségére jellemző, hogy a Budapest XIII. Teve u. 4-6. szám alatti rendőrségi központ közvetlen szomszédságában, a Teve u. 7-9. szám alatt követte el a 12. tényállási pontban rögzített cselekményét. A vádlott terhére mutató súlyosító körülmények nyomatékosabbak és nagyobb számúak, mint a javára figyelembe vehető adatok. Erre figyelemmel a büntetés céljának elérése érdekében a vádlottal szemben határozatlan tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt. Az egyéb járulékos kérdésekben hozott döntések törvényesek.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ügyben tárgyalást tűzzön ki, amelyre idézze meg dr. Törő Klára és dr. Horváth György igazságügyi orvosszakértőket, a törvényes figyelmeztetésüket követően nyilatkoztassa őket arra vonatkozóan, hogy a szakvéleményüket fenntartják-e, ezt követően pedig a Fővárosi Bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben határozatlan tartamú szabadságvesztést alkalmazzon, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési tárgyaláson tartott perbeszédében az írásban előterjesztett indítványt fenntartotta de azt kiegészítve utalt arra, hogy a vádlott már szülőhazájában, Szlovákiában is összeütközésbe került a törvénnyel majd Magyarországra átjőve szinte a bíróság szomszédságában telepedett le. Gyakorlatilag hajléktalan volt, a közeli - Nyugati téri- aluljáróból indult az egyre súlyosabb bűncselekmények elkövetésére. Másfél hónap alatt - a próbára bocsátással érintett ügyet is ideértve - 14 sértettet támadott meg. Az áldozatok kizárólag nők, alkatuknál és koruknál fogva a vádlottnál gyengébb emberek voltak. A vádlott minden esetben durva módon a következményekkel nem törődve valósította meg a cselekményeit. Viszonylag kisebb értékeket tulajdonított el az általa alkalmazott indokolatlan durva erőszak eredményeként. Az elsőfokú bíróság

minden tényállási pont tekintetében eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Könnyítette a történetek feltárását a vádlott jellegzetes külseje, ami a felismerését is elősegítette. Maga a vádlott sem tagadta a nyomozás során a bűncselekmények elkövetését. Ahol érdemi nyilatkozatot nem tett, ott azzal indokolta, hogy nem emlékszik a történetekre. Tett azonban olyan nyilatkozatot is amelyben elmondta, hogy általában milyen módszerrel követte el a rablásokat, ugyanakkor a sajnálatát is kifejezte a történetek miatt.

Az elsőfokú bíróság - éppen a vádlott nyomozati vallomására figyelemmel - az egyes tényállások tekintetében körültekintő bizonyítást folytatott le, újabb szakvéleményeket szerzett be az egyes sértettekre vonatkozóan és a szakértőket a tárgyaláson részletesen meghallgatta. A szakértők kihallgatásával kapcsolatos eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság orvosolta, egyebekben az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta. Az igazságügyi orvosszakértők - Dr. Törő Klára és Dr. Horváth György szakértők - a fellebbviteli tárgyaláson is részletes nyilatkozatokat tettek, ennek alapján a másodfokú bíróság megnyugtatóan állást tud foglalni az ítéleti tényállás 3., 8., és 9. pontjaival kapcsolatban. A szakértők ugyanis fenntartották az írásbeli szakvéleményükben foglaltakat illetően az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett szakvéleményüket. Ennek során tisztázható, hogy a 3. tényállási pontban a sértett<sup>1</sup> sérelmére elkövetett bűncselekmény nyereségvágyból megvalósított élet elleni támadásként értékelendő ugyanis nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a vádlott kis-közepes erővel szúrta hasba a sértettet, és a szúrás megnyitotta a hasüreget, az így kialakult életveszélyes állapotot csak a gyors sebészeti beavatkozás volt képes elhárítani. A 8. tényállási pontban sértett<sup>2</sup> sérelmére megvalósított cselekmény esetében egyértelműen tetten érhető a vádlott ölési szándéka, hiszen előbb hátba szúrta a sértettet, majd amikor az felé fordult mellkason szúrta. A szúrás megnyitotta a mellüreget és az életveszélyes állapotot ugyancsak a gyors orvosi beavatkozás hárította el. A 9. tényállási pont vonatkozásában a sértett<sup>3</sup> sérelmére elkövetett cselekményt illetően Dr. Törő Klára a tárgyaláson a sértett jelenlétében annak arcát megvizsgálva mutattat be a bíróságnak, hogy a vádlott az arcán hol és milyen erővel szúrta meg a sértettet. A szakértői vélemény alapján a sérülés helyét, jellemzőit lehet pontosítani ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a sértett sérülése mindössze 4-5 cm volt a nyaki verőértől. Amennyiben a szúrás a nyaki verőeret érte volna a sértett életét nem lehet megmenteni, mert a helyszínen elvérzett volna.

A kifejtettek alapján az ügyész utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás 3., 8. és 9. pontjai tekintetében megalapozott tényállást állapított meg és a cselekményeket is törvényesen minősítette. Ezt a fellebbviteli tárgyaláson felvett bizonyítás is alátámasztotta. Egyébként az elsőfokú bíróság valamennyi tényállási pont tekintetében az indokolási kötelezettségének eleget tett, megfelelő érveléssel számot adott arról, hogy a vádlott védekezésével szemben miért a sértettek vallomására, a tanúvallomásokra és a szakértői véleményekre alapította a tényállást. Az említett tényállásokból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű és a cselekmények minősítése is megfelel a törvényes rendelkezéseknek.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen sorolta fel de a vádlott személyiségében rejlő kimagasló társadalmi veszélyessége nem kellő súllyal vette figyelembe. Miként azt a pszichológus szakértő véleménye is tartalmazza a vádlott számára a morális értékek nem bírnak jelentőséggel, abszolút én-központúság jellemzi, nem érez büntudatot a történetek miatt. Olyan tevékenységhez akart pénzt szerezni cselekményei révén, ami erkölcsileg nem méltányolható. Cselekményeit általában olyan helyeken követte el, ahol nagy volt a lebukás veszélye, de ez sem jelentett számára visszatartó erőt. A BV. intézetben is fegyelmezetlenül viselkedett, ami antiszociális beállítottságát mutatja. Az ügyész az előzőekben írtakra figyelemmel fenntartotta indítványát a határozatlan tartamú szabadságvesztés kiszabására vonatkozóan és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a tényállást a szakértői vélemények alapján pontosítsa, a büntetést súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védő a perbeszédében az enyhítésre irányuló fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság általában eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges bizonyítékokat beszerezte és indokolási kötelezettségét is teljesítette. Nem vonatkozik ez a 3., 8., és 9. tényállási pontokra mivel álláspontja szerint nem bizonyítható, hogy védenca szándéka a sértettek életének kioltására irányult volna. Ennek megfelelően kérte a minősítés megváltoztatását. A büntetés kiszabásával kapcsolatban utalt arra, hogy az ügyész a vádlott személyiségét tekintve olyan körülményeket ró védenca terhére amelyekről nem tehet mivel az a körülmény, hogy gyermekkorában nem alakult ki nála egy általános morális tartás amit a társadalom elvárna tőle, nem róható a terhére. Ugyanakkor a javára nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy védenca diszszociális személyiségzavarban szenved, beilleszkedési és alkalmazkodási zavari vannak. Élete hátralevő részében e tekintetbe kezelésre szorul és ez nyomatékos enyhítő körülmény. Álláspontja szerint további nyomatékos enyhítő körülmény, hogy több cselekmény is kísérleti szakban maradt a kár egy része megtérült továbbá, hogy védenca ténybelileg a nyomozás során beismerte cselekményeinek többségét. Erre figyelemmel a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában, sajnálatát fejezte ki a történetek miatt, kérte büntetésének enyhítését és azt is kérte, hogy a büntetését hazájában, Szlovákiában tölthesse le. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az ügyben elsőfokon eljáró Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat alapvetően megtartotta, azonban eljárási hibát vétett akkor, amikor dr. Törő Klára és dr. Horváth György szakértőket a 2009. év október hó 1. napjától hatályon kívül helyezett Be. 110. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően figyelmeztette, és a jelenleg hatályos Be. 110.§-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően nem tisztázta, hogy nincs-e velük szemben kizáró ok, illetőleg nem figyelmeztette őket a

hamis szakvéleményadás törvényes következményeire. Erre adott válaszokat pedig nem rögzítette a tárgyalási jegyzőkönyvben.

A fenti eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében a Fővárosi Ítéltábla az ügyben tárgyalást tűzött ki, amelyre megidézte dr. Törő Klára és dr. Horváth György igazságügyi orvosszakértőket, akiket meghallgatásuk előtt figyelmeztetett a Be. 110. § (1) bekezdésében foglaltakra és a szakértők azon nyilatkozatát, mely szerint a figyelmeztetést megértették, a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítette. A szakértők, a korábban előterjesztett szakértői véleményüket változatlan tartalommal fenntartották, azt kiegészíteni nem kívánták.

Dr. Horváth György igazságügyi orvosszakértő, az elsőfokú bíróság tárgyalásán 7.B.235/2010/39. számú végzésével elrendelt írásbeli szakértői véleményekben foglaltakat is fenntartotta. E szakvélemények sértett4. /11. tényállási pont/, sértett5. /7. tényállási pont/ és sértett6. /6. tényállási pont/ vonatkozásában a tárgyaláson felmerült kérdések tisztázása érdekében születtek, az elsőfokú bírósági iratok 163-165. oldalán fekszenek el.

Dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő, az írásban előterjesztett, illetőleg az elsőfokú bíróság tárgyalásán szóban előadott szakvéleményét sértett7-re /2. tényállási pont/, sértett8-ra /4. tényállási pont/, sértett2-re /8. tényállási pont/, sértett9-re /10. tényállási pont/ vonatkozóan ugyancsak fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet felülbírálata során megállapította, hogy a fentiektől eltekintve egyébként a Fővárosi Bíróság a büntetőeljárás szabályait megtartotta a magyar nyelvet nem ismerő vádlott részére a szükséges iratokat szlovák nyelvre lefordíttatta, a tárgyaláson tolmács jelenlétében történt a vádlott kihallgatása, a tanúknak az eljárási jogaira és kötelességeire történt figyelmeztetést szabályszerűen megtörtént, a vádlott a jogait gyakorolhatta, érdekében védő járt el, az egyes tényállási pontokra vonatkozóan a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokra észrevételeket tehetett. A vádlottat igazságügyi ideg- és elmeorvosszakértők is megvizsgálták, illetőleg az ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértők véleményét is megismerhette.

A Fővárosi Bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, az egyes történeti tényállásokat illetően eleget tett, az annak megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, a releváns iratokat tárgyalás anyagává tette. A vádlott elmeállapotával kapcsolatban újabb szakértői véleményeket szerzett be és az igazságügyi orvosszakértőket a tárgyaláson is meghallgatta. Az egyes történeti tényállásokkal kapcsolatos bizonyítékokat egyenként és egymással egybevetve értékelte és ezek alapján mérlegelési jogkörében eljárva lényegében megalapozott tényállásokat állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottnak a tárgyaláson előterjesztett védekezésével kapcsolatban részletesen kitért arra, hogy azt miért nem fogadta el és a védekezésével szemben az egyes tényállásokat mely bizonyítékokra alapította.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az ítéleti tényállás 3. és 9. pontjában írt tényállási részek, a sértettek sérüléseire vonatkozóan nem kellően megalapozottak, ezért e vonatkozásban a fellebbviteli tárgyalásra megidézett dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértőt ismételten meghallgatta és az ott előterjesztett szakvélemény alapján foglalt állást a 3. és 9. tényállási pontok vonatkozásában a sérülések jellegét, azok pontos leírását tekintve.

Az ítéltábla a fellebbviteli tárgyaláson felvett bizonyítás során, dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő elé tárta a sértett1-re vonatkozóan, a nyomozati eljárásban adott orvosszakértői véleményét /nyomozati iratok I. kötet: 755-761. oldalig/, valamint az elsőfokú tárgyaláson szóban előterjesztett szakvéleményét /89. naplósám alatti tárgyalási jegyzőkönyv: 19-22. oldalig terjedő rész/, aki az elé tárt szakvéleményeiben foglaltakat, a szúrás erejére vonatkozóan, mely szerint kis-közepes erővel szúrta meg a vádlott, a sértett1-et a hasán, - továbbra is - fenntartotta, azonban a részleteket tekintve akként nyilatkozott, hogy sértett1. személyes vizsgálata nem történt meg a szakértői eljárás során, a sebészi leírásra támaszkodtak a szakvélemény elkészítésekor, a leírásban a szúrcsatorna mélysége nem szerepel, a műtéti leírás azt tartalmazta, hogy a bőrön 3-4 cm-es bemeneti nyílást észleltek, a szúrás a hashártyán áthatolt, a bél nem sérült meg, hanem a bélkacs ere sérült. A műtéti leírás tartalmazta, hogy a hasüri vérzést tapasztaltak, ennek tömegét nem írták le, de arra kitértek, hogy a vérző eret el kellett látni az elvérzés veszélye miatt. A műtét során kötelező volt a vérzés megszüntetése, a halálos eredmény bekövetkezésének elhárítása érdekében. A kést, amellyel a vádlott megszúrta sértett1-et, nem vizsgálták meg, csupán annak fényképét látták. A szakértő kifejtette, hogy a műtéti leírás alapján megállapítható volt, hogy volt hasüri sérülés, nemes képlet a hasúron belül nem sérült, így a túlélés esélye fennállt.

A sértett2. sérelmére elkövetett bűncselekmény /8. tényállási pont/ vonatkozásában dr. Törő Klára szakértő akként nyilatkozott, hogy az írásban előterjesztett szakértői véleményt /nyomozati iratok II. kötet: 1713-1717. oldalig/ változatlan tartalommal fenntartja és az elsőfokú tárgyaláson előadottakon sem kíván változtatni /89. számú tárgyalási jegyzőkönyv: 26-29. oldal 3. bekezdésével bezárólag/. A sértett2. sérüléseire vonatkozóan utalt arra, hogy a sértett hátán, az ágyéktáján keletkezett szúrt sérülés, a gerincoszlop melletti vastag izomzatba hatolt be, 8 cm-es szúrcsatornát előidézve, a gerinccel párhuzamosan, felülről lefelé tartó irányban. Ezen kívül a sértett a mellkas jobb oldalának, az emlőbimbó magasságában, a középvonaltól jobbra, az emlő felső, testközépvonalához közeli negyedén elhelyezkedő szúrt-metszet sérülést, valamint a bal felkar külső felszínén, annak hámfosztását eredményező sérülést szenvedett. A mellkasi szúrt-metszett sérülés megsértette a fali mellhártyát és a mellüregbe hatolt, megnyitotta a testüreget, gyógytartama meghaladta a 8 napot, közvetetten életveszélyesnek minősült. A sérülések, éllel-heggyel bíró eszközzel jöttek létre, kis erejű erőbehatásra. A támadott testtájékon, az alkalmazott eszközre figyelemmel, az adott körülmények között, megfelelő erőbehatás esetén akár a sértett halála is bekövetkezhett volna.



A sértett<sup>3</sup>. sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő akként nyilatkozott, hogy nevezett sértett - aki a fellebbviteli tárgyaláson személyesen megjelent, és megmutatta a sérüléséből származó heget a szakértőnek, illetve a bíróságnak - a vádlott cselekménye következtében az állkapocs csontjával párhuzamos, az állcsúcs középvonalától balra lefutó, S-alakú görbületet mutató, metszett bőrsérülést szenvedett, amely kiindulópontjánál, a bőr hámrétegét átmetsző, de a bal fül irányába egyre felszínesebbé váló bőrsérülés volt. A nyomozati iratok III. kötet 1917. oldalán elfekvő ambuláns lap szerint a sértett arcának bal oldalán, a mandibula test felett, egy 6 cm hosszúságú metszett sebzés volt található, amelyet élel-heggyel bíró eszköz okozhatott, kis intenzitású erőbehatás eredményeként, tényleges gyógytartama 8 napon belüli, mintegy 5-6 napra tehető. Dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő sértett<sup>5</sup> sértettnak a fellebbviteli tárgyaláson tett nyilatkozata alapján nem tartotta kizártnak, hogy a sérülés egy késsel megvalósított kaszáló mozdulat eredményeként is kialakulhatott, azonban utalt arra, hogy a támadott testtájakra figyelemmel súlyosabb - akár 8 napon túl gyógyuló - testi sérülés is kialakulhatott volna, ha az elkövetés eszköze nemes képletet, eret, vagy ideget sért. E tekintetben az írásban előterjesztett szakvéleményét /nyomozati iratok III. kötet: 1935-1936. oldal/ fenntartotta.

Dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértőnek, a fellebbviteli tárgyaláson előterjesztett szakvéleményében foglaltak alapján, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet 3. tényállási pontjában írt tényállást részben megalapozatlannak ítélte /Be. 351. § (2) bekezdés b) pont/, mivel az hiányosan rögzítette a sértett sérüléseit, ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával azzal egészíti ki, hogy:

„Sértett<sup>1</sup>. a has bal oldalán, a köldök magasságban, a mellső hónaljvonalban egy rendbeli szúrt sérülést szenvedett el, a bal oldalon, a köldöktől mintegy 10 cm-rel egy harántirányú, 3-4 cm szélességű bemeneti nyílást eredményező, a hashártyán is áthatoló, így a hasüreget is megnyitó sérülést szenvedett, amely belet nem ért, ugyanakkor a bélkacs erét megsértette, emiatt hasüri vérzés alakult ki a sértettnél, amelynek elhárítása érdekében azonnali sebészeti beavatkozás vált szükségessé, ennek elmaradása esetén akár a sértett halála is bekövetkezhetett volna.”

Az ítéltábla ugyancsak részben megalapozatlannak ítélte az elsőfokú ítélet 9. tényállási pontjában írt tényállást, mivel az hiányosan rögzítette sértett<sup>3</sup>. sérülésének jellegét, annak pontos leírását /Be. 351. § (2) bekezdés b) pont/, ezért a 9. tényállási pontban írtakat a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával azzal egészíti ki, hogy:

„Sértett<sup>3</sup>. a vádlott magatartásának következtében arcának bal oldalán, a mandibula test felett, egy 6 cm hosszúságú, az állkapocs-csontjával párhuzamosan, az állcsúcs középvonalától balra lefutó, S-alakú görbületet mutató metszett bőrsérülést szenvedett, amely sérülés a kiindulópontjánál a bőr hámrétegét átmetsző, de a bal fül irányába egyre felszínesebbé váló sérülés volt, amelyet élel-heggyel bíró eszköz okozhatott, és létrejöhetett késsel megvalósított kaszáló

mozdulat eredményeként. A sérülés gyógytartama 8 napon belüli volt, mintegy 5-6 nap alatt gyógyult. Figyelemmel azonban a támadott testtájakra súlyosabb - 8 napon túl gyógyuló - sérülés is létrejöhetett volna.”

A sértett<sup>2</sup>. sérelmére elkövetett bűncselekményre vonatkozóan megállapított ítéleti tényállás /8. tényállási pont/, dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértőnek, a tárgyaláson fenntartott következetes szakértői véleményében foglaltak alapján, minden tekintetben megalapozottnak tekintette az ítéletét.

A fenti kiegészítésekkel a Fővárosi Bíróság ítéletében megállapított 3. és 9. tényállási pontokban rögzítettek is megalapozottá váltak és e tényállási pontok, valamint az ítéletben rögzített 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13. tényállási pontok megalapozottak, összhangban állnak a bűnügyi iratok tartalmával, mentesek a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítélet az ott írtakat elfogadta másodfokú felülbírálatára alapjául.

A Fővárosi Bíróság az ítéletben rögzített tényállási pontok mindegyikében részletesen értékelte az adott tényállási pontokhoz tartozó bizonyítékokat, valamennyi bizonyítékot az értékelése körébe vont, figyelembe vette a sértettek által a vádlottról adott személyleírást, az eljárási szabályok megtartásával lefolytatott felismertetési eljárás adatait és eredményeit, részletesen értékelte az egyes tényállási pontokkal kapcsolatban kihallgatott tanúk vallomását, egyes tényállási részeknél az ipari tv-kamerák felvételeit, valamint a pénzkidő automata által készített felvételeket, értékelte a vádlott bűnhelyén elrejtett közokiratok feltalálásáról és lefoglalásáról készített jegyzőkönyvek tartalmát, az egyes bűncselekmények helyszínéről készített helyszíni szemlejegyzőkönyv adatait és fényképfelvételeket, a rendőri jelentéseket, a lefoglalt bűnjelkeket, a sértettek sérüléseire vonatkozóan előterjesztett igazságügyi orvosszakértői véleményeket, a vádlottra vonatkozó igazságügyi ideg- és elmeorvosszakértői véleményt, és ezeknek a bizonyítékoknak a tartalma alapján minden esetben megalapozott tényállást állapított meg. Az egyes tényállási pontokra vonatkozó indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ennek során részletesen kitért arra, hogy az egyes tényállási pontok vonatkozásában mennyiben fogadta el a vádlott védekezését, illetve mely indokok alapján vetette el azt.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásokból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és - a vádlott nyereségvágyból és több emberen elkövetett emberölés bűntette kísérleteként értékelt cselekményétől eltekintve (3., 8. és 9. tényállási pontok) - a törvénynek megfelelően minősítette a vádlott cselekményeit is.

A Fővárosi Ítélet álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottnak a 3., 8. és 9. tényállási pontokban írt cselekményeit egységesen nyereségvágyból és több emberen elkövetett emberölés bűntette kísérleteként /Btk. 166. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) és f) pontok/ értékelte. A fellebbviteli tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként megállapítható volt ugyanis, hogy a vádlott által sértett<sup>1</sup>. sérelmére elkövetett cselekmény (3. tényállási pont) nem

irányult sértett1. életének kioltására, a vádlott szándéka még eshetőlegesen sem irányult a sértett életének kioltására, mert a vádlott a sértett táskáját kívánta eltulajdonítani és ellenállásának leküzdése érdekében, a nála lévő késsel, annak vastag ruházatán keresztül kis-közepes erővel a sértettet hasba szúrta. Dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő által a fellebbviteli tárgyaláson előadottak és a műtéti leírás tartalma alapján az volt megállapítható, hogy sértett1-nél a szúrás ugyan a hasüreget megnyitotta, azonban nemes képletet nem sértett, a bélkacs ereinek sérülése miatt hasüri vérzés keletkezett, amelyet műtéti úton el kellett hárítani, ezzel együtt is a sértettnél közvetett életveszélyes állapot állt elő.

Dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő a fellebbviteli tárgyaláson azt az álláspontját fejtette ki, hogy sértett1. sérülései tekintetében a szakvélemény elkészítésekor a sebészi leírásra támaszkodtak, ebben azonban a szúrás mélysége nem szerepel, a bőrön 3-4 cm bemeneti nyílást észleltek, a szúrás a hashártyán áthatolt a bél nem sérült meg, hanem csupán a bélkacs ere sérült és ennek nyomán ismeretlen intenzitású hasüri vérzés keletkezett, amelyet sebészileg el kellett látni.

Tehát hasüri sérülés ugyan keletkezett de nemes képlet a hasürön belül nem sérült így a túlélés esélye fennállt. A sérülés ugyanakkor az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 16. Módszertani levele VI. pontjában írtaknak megfelelően közvetett életveszélyt okozott mivel a testüreget megnyitó sérülés önmagában közvetett életveszélyt jelent. Nem lehet ugyanakkor figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a sértetten vastag ruházat volt és a szúrás ereje kis-közepes erejű volt. Utal az ítélet arra is, hogy amennyiben a vádlottnak súlyosabb sérülés okozása, vagy a sértett életének a kioltása ténylegesen a szándékában állt volna, úgy a nála lévő késsel akár ismételt szúrással, vagy további cselekvéssel megtehetné volna, de az eset összes körülményeiből arra lehet következtetni, hogy szándéka a sértett táskájának elvétele érdekében a sértett ellenállásának megtörése volt. Ugyanakkor utal az ítélet arra is, hogy a vádlott tudatában fel kellett mérnie annak a lehetőségnek, hogy amennyiben a bűnjelként lefoglalt késsel a sértettet a hasán megszúrja, úgy - a támadott testtájékon elhelyezkedő életfontosságú szervek miatt - súlyos, az életét közvetlenül veszélyeztető sérülést is okozhat. A vádlott ebbe belenyugodva követte el a terhére rótt cselekményét, ezért a Fővárosi Ítélet álláspontja szerint e cselekménye egyrészt a Btk. 170. § (1) és (6) bekezdés I. fordulatába ütköző testi sértés büntetét, valamint ezzel halmazatban a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző rablás büntetét valósította meg.

A fellebbviteli tárgyaláson felvett további bizonyítás eredményeként a sértett3. sérelmére elkövetett bűncselekmény jogi minősítésével kapcsolatosan ugyancsak nem értett egyet az ítélet arra az elsőfokú bíróság álláspontjával. A 9. tényállási pontban foglaltakat dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértőnek a fellebbviteli tárgyaláson kifejtett álláspontjával egyezően az ítélet kiegészítette, és ez alapján az volt megállapítható, hogy a vádlott egy a kezében tartott késsel elvégzett több kaszáló mozdulat egyikével okozott sértett3-nak oly módon sérülést, hogy arcának bal oldalán a késsel egy kb. 6 cm hosszú, metszett sérülést okozott annak

érdekében, hogy a sértettet megfélemlítse és a jobb karján lévő fekete bőrtáskát, annak tartalmával együtt eltulajdonítsa. A sérülés okozását követően - miként azt az ítéleti tényállás is helyesen tartalmazza - az erősen vérző arcú sértett, az ellenállással felhagyott, míg a vádlott a táskával a helyszínről elszaladt.

Az adott tényállási pont vonatkozásában megállapítható volt, hogy a sértettnek, a tényállásban rögzített sérülése kis intenzitású erőbehatás eredményeként jött létre, annak tényleges gyógytartama 8 napon belüli, mintegy 5-6 napra tehető. A metszett sérülés jellege, elhelyezkedése alapján megállapítható volt, hogy a vádlott nem kívánta a sértett halálát, a késsel történő hadonászása a sértett ellenállásának a megtörésére és táskájának elvételére irányult, a táska megszerzését követően pedig a további támadással felhagyott és a helyszínről elmenekült. Dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő a fellebbviteli tárgyaláson jelen lévő sértett közreműködésével bemutatta a sérülés keletkezési mechanizmusát, illetőleg utalt arra, hogy mintegy 3-4 cm távolságban volt a metszett sérülés végétől a sértett nyaki ütőere, ugyanakkor a metszett sérülés kifutása az állcsont felett, a bal fül irányában felfelé végződött, így ténylegesen az adott esetben a nyaki verőér nem volt veszélyeztetve. A vádlott által használt eszköz - a kés - alkalmas volt ugyan az élet kioltására de a cselekmény véghez vitele - kaszáló mozdulatok a késsel-a vádlottnak a cselekmény utáni magatartása - a sérülés okozása után nyomban elhagyta a helyszínt- nem utalt arra, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására irányult volna. Tény azonban az is, hogy a vádlott által támadott testtájék - a sértett arca - életfontosságú szerveket tartalmaz, és egy erősebb vágás, vagy nagyobb erőbehatás 8 napon túli sérülést is okozhatott volna a sértettnek.

Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a vádlottnak, a sértett3. sérelmére megvalósított magatartása ezért a Btk. 170. § (1) és (2) bekezdése szerinti testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletét, továbbá ezzel halmazatban a Btk.321. § (1) bekezdésébe ütköző rablás büntettét valósítja meg.

A sértett2. sérelmére elkövetett bűncselekmény (8. tényállási pont) tekintetében az ítéltábla minden tekintetben osztotta dr. Törő Klára igazságügyi orvosszakértő írásbeli szakvéleményében, valamint a fellebbviteli tárgyaláson kifejtetteket. E körben megállapítható volt, hogy a vádlott a 32 éves sértettet2-t annak érdekében támadta meg, hogy az értékeit tartalmazó táskát tőle elvegye, ezért a sértettet a nála lévő késsel hátulról ágyéktájon szúrta, amikor pedig a váratlan támadás miatt a sértett megfordult, akkor a vele szemben álló sértettet kis erővel mellkason szúrta, ezután a bal karja felé vágott a késsel, miközben megragadta a sértett jobb vállán lévő táskát, azt rángatni kezdte, majd kitepte a sértett kezéből és elmenekült a helyszínről.

A sértett2. a bántalmazás következtében a mellkas szúrt sebzését, a háton a gerinc melletti izomzatban 8 cm-es szúrcsatornát eredményező szúrt sérülés, valamint a bal felkar külső felszínén hámfosztásos sérülést szenvedett, sérüléseinek gyógytartama a 8 napot meghaladta, és a mellüreg megnyitása miatt közvetett

életveszélyes sérülés alakult ki, amelyet a gyors orvosi beavatkozás hárított el. A támadott testtájakra és az alkalmazott eszközre figyelemmel, az adott körülmények között, megfelelő erőbehatás esetén akár a sértett halála is bekövetkezhetett volna.

A 8. tényállási pontban rögzített cselekmény jogi minősítésével kapcsolatban nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott ölési szándékára vont következtetést. Helytállóan fejtette ki - a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében foglaltaknak megfelelően -, hogy az elkövetés eszköze, a bűncselekmény végrehajtásának a módja, az erő kifejtés mértéke, a mellkasi szúrás irányítottsága, a sérülés helye és jellege alapján egyértelműen levonható az a következtetés, hogy a vádlott a sértett életére tört, mert nála jóval gyengébb fizikumú, kiszolgáltatott nőt támadott meg hátulról, majd amikor a sértett2. megfordult és védekezni próbált, akkor a vádlott mellkason szúrta, belenyugodva akár a sértett életének kioltásába is. A vádlott ölési szándékát támasztja alá a hátulról történő szúrás, majd a támadás szemből történő megismétlése, és nem utolsósorban a mellkasi szúrás ereje, ugyanis nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott úgy okozott a mellüreget megnyitó, közvetetten életveszélyes sérülést a sértett2-nek, hogy az a téli hidegben, vastagon, rétegesen volt felöltözve. A kés áthatolt a sértett téli kabátján, garbó pulóverén, valamint a trikóján, és ezután jutott a mellüregbe. Helytállóan foglalt állást akkor is az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott eshetőleges ölési szándékára vont következtetést, ugyanis a vádlott tudatának át kellett fognia, hogy a mellkas irányába leadott szúrás eredményeként a sértett halála is bekövetkezhet, azonban ebbe belenyugodva hajtotta végre a cselekményét.

Figyelemmel azonban arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 3. és 9. tényállási pontokban írt cselekményeket nem minősítette élet elleni bűncselekménynek, ezért a sértett2. sérelmére megvalósított vádlotti bűncselekményt az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően emberölés büntette kísérletének /Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont/ minősítette, mert megállapította, hogy a vádlott a sértett2. sérelmére elkövetett cselekményét nyereségvágyból indítva követte el, így e magatartását a rendelkező részben írtak szerint minősítette.

Az elsőfokú bíróság által, az 1., 2., 4., 5., 6., 7., 10., 12. és 13. tényállási pontokra vonatkozó jogi minősítésekkel kapcsolatos elsőbírői álláspontot az ítéltábla is maradéktalanul osztotta és egyetértett a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel kapcsolatban az 1., 7. és 6. tényállási pontokra vonatkozó jogi minősítéssel, valamint a 8., 9. és 10. tényállási pontokkal kapcsolatosan, a 13. rb. közokirattal visszaélés vétségével kapcsolatban alkalmazott jogi minősítéssel is.

Az ítélet felülbírálata során az ítéltábla észlelte, hogy a Fővárosi Bíróság a Békéscsabai Városi Bíróság 10.B.4/2010/8. számú jogerős próbára bocsátást kimondó ítéletével kapcsolatban nem a törvénynek megfelelő ítéleti rendelkezést alkalmazott, amikor az ítélet hatályon kívül helyezéséről és az abban alkalmazott próbára bocsátás megszüntetéséről határozott.

Az ítélet tábla ezért a Be. 568. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával - figyelemmel a Btk. 73. § (1) és (2) bekezdéseire - az ítéletnek a próbára bocsátással kapcsolatos rendelkezését akként változtatta meg, hogy a Békéscsabai Városi Bíróság 10.B.4/2010/8. számú ítéletének a próbára bocsátást kimondó rendelkezését helyezte hatályon kívül és a lopás vétségének kísérlete /Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés II. fordulat d) és f) pont/ miatti eljárást a Be. 332. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazásával az eljárást megszüntette, mert a lopás vétségének, a vád tárgyává tett jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények mellett, a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket lényegében kimerítően sorolta fel, az ítélet tábla az enyhítő körülmények között a tényállás 8. pontjában, a sértett 2. sérelmére elkövetett élet elleni bűncselekmény vonatkozásában tartja figyelembe vehetőnek az eshetőleges szándékot, míg azt, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt a tényállás 8., 9. és 11. tényállási pontjánál értékeli enyhítő körülményként. A súlyosító körülmények köréből mellőzi a vádlott büntetett előéletét, illetve a büntető eljárás hatálya alatti bűnelkövetésre vonatkozó megállapítást, valamint azt, hogy az élet elleni bűncselekmény többszörösen minősül, és az kettőnél több rész cselekményből áll.

Az egyébként helyesen felsorolt bűnösségi körülmények alapul vételével a Fővárosi Bíróság helytállóan vont következtetést arra, hogy a vádlottal szemben hosszú tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. A Fővárosi Ítélet tábla az élet elleni cselekmény jogi minősítésének a megváltoztatása révén arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése részben alapos, míg az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló indítványa nem megalapozott. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a minősített emberölés kísérletét, az életveszélyt okozó testi sértést és testi sértés büntetettét, valamint annak kísérletét megvalósító, valamint a 11. rb. rablás büntetettét elkövető és más bűncselekményeket is megvalósító vádlottal szemben szigorú szabadságvesztés büntetés alkalmazása szükséges, azonban az elsőfokú bíróság által alkalmazott 20 évi szabadságvesztés büntetés eltúlzottan szigorú, nem áll arányban a vádlott cselekményeinek tényleges tárgyi súlyával, a büntetés célján túl mutató joghátrányt jelent. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést ezért 16 évi fegyházbüntetésre enyhítette. Álláspontja szerint ez a büntetés az ehhez társuló és megfelelő mértékben meghatározott kiutasítás mellékbüntetéssel együtt összehatásában alkalmasnak mutatkozik a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére, egyben alkalmasnak mutatkozik az általános visszatartás szempontjainak az érvényre juttatására is.

Az élet elleni cselekmény minősítésének a megváltoztatására figyelemmel, az ítélet tábla álláspontja szerint az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló indítványa nem foghatott helyt, mivel az eltúlzottan súlyos és a büntetés célján jelentősen túlmenő joghátrányt eredményezett volna a vádlottal szemben.

A Fővárosi Bíróság a büntetés végrehajtási fokozatára vonatkozóan törvényes rendelkezést hozott és ugyancsak törvénynek megfelelően rendelkezett arról, hogy a vádlottal szemben 10 évi kiutasítás mellékbüntetést is alkalmazott, mivel a kiemelkedő tárgyi súlyú élet elleni és vagyon elleni bűncselekményeket elkövető vádlott jelenléte a Magyar Köztársaság területén nem kívánatos.

A felülbírálat során észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a magánfélként fellépő sértettek javára előterjesztett polgári jogi igényeket a Be. 335. § (1) és (2) bekezdései alapján elbírálta, elmulasztotta azonban a teljesítési határidő tekintetében a szükséges rendelkezést meghozni. Ezt a mulasztást az ítéltábla a Polgári Perrendtartásról szóló törvény 217. § (1) bekezdése alapján pótolta és kötelezte a vádlottat, hogy a magánfelek javára megítélt kártérítést az ítélet jogerőre emelkedését követően 15 napon belül fizesse meg.

Észlelte továbbá az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmazta a vádlott születési helyét, ezért a bűnügyi iratok tartalma alapján azt rögzítette, hogy a vádlott Csehszlovákiában Sali községben született.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései, így a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezések, valamint a bűnügyi költség megfizetésére történt kötelezés törvényesek, ezért azokat a Be. 371. § (1) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta, míg a rendelkező részben írt változtatások a Be. 372. § (1) bekezdésén alapulnak.

A Btk. 99. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

A vádlott és védője által előterjesztett fellebbezés eredményes volt, ezért az ítéltábla a Be. 381. § (2) bekezdésében foglaltak alapján megállapította, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az Állam viseli, és ugyancsak az Állam viseli a Be. 339. § (2) bekezdése alapján a tolmácsolással kapcsolatban felmerült költségeket is.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

**Budapest, 2011. év november hó 8. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

**Dr. Hildenbrand Róbert sk.**  
előadó bíró

**Dr. Révész Tamásné sk.**  
bíró

A Fővárosi Bíróság 7.B.235/2010/103. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.225/2011/12. számú ítéletében foglalt változtatásokkal, 2011. év november hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

**Budapest, 2011. év november hó 8. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Kukucska Erzsébet  
írnok